

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év november hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A *halált okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény* miatt I. r. vádlott *és társa* ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság - helyesen - 4.B.417/2007/25. számú ítéletét mindkét vádlott tekintetében *helybenhagyja* azzal, hogy a

I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények helyes megnevezése társtettesként elkövetett testi sértés büntette és gondozás elmulasztásának büntette,

II. r. vádlott cselekményének helyes megnevezése társtettesként elkövetett testi sértés büntette.

Az I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja*.

Kötelezi I. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült **6.000,-** (hatezer) forint, II. r. vádlottat **7.200,-** (hétezer-kétszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Bíróság 2008. év február hó 25. napján kelt 4.B.417/2004/25. számú - helyesen 4.B.417/2007/25. - számú ítéletével I. r. vádlottat a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés II. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett halált okozó testi sértés büntette és a Btk. 173.§-ba ütköző gondozási kötelezettség elmulasztásának büntette miatt halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt 8 évi börtönbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A Fővárosi Bíróság 7.B.754/2004. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

Az elsőfokú határozat kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a Fővárosi Ítéltábla a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés II. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett halált okozó testi sértés bűntettében, ezért őt 3 évi börtönbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgok megsemmisítéséről, valamint a bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen I. r., II. r. vádlott és védőik jelentettek be fellebbezést enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.336/2007/3. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen I. r. vádlott védője a korábban bejelentett fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által az ítélet III/b. pontjában megállapított történeti tényállás bizonyítottság hiányában nem helytálló, ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, hogy az I. r. vádlott tudatában volt-e annak, hogy az „anyja veszélyes állapotban van”.

Megítélése szerint nem állapítható meg, hogy a vádlott belenyugodott volna a kialakult veszélyhelyzetbe, az sem egyértelmű, hogy tisztában volt-e a vádlott az anyja helyzetével, mert ritkán látogatta.

Ezen okfejtésre hivatkozva a védő I. r. vádlott felmentését indítványozta a gondozási kötelezettség elmulasztásának büntette miatt emelt vád alól.

Egyebekben a maradék cselekmény elkövetése óta eltelt jelentős időmúlásra, valamint arra hivatkozással, hogy a vádlott az eljárás során előzetes letartóztatásban volt, indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését.

I. r. vádlott külön nem kívánt felszólalni, csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

II. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta.

Perbeszédében arra hivatkozott, hogy a cselekmény elkövetésében az ital jelentős szerepet játszott, az elmúlt három évben azonban a II. r. vádlott új életet kezdett, felhagyott az italozással és új házasságot kötött.

Ezen okokra hivatkozással indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a kiszabott büntetést enyhítse, egyben a végrehajtását próbaidőre függessze fel.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást együtt bírálta felül. A felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor az ügy érdemi elbírálásához szükséges tényeket teljes körűen feltárta, az igen széles körű bizonyítási eljárás során a feltárható bizonyítékokat beszerezte, és azokat értékelés körébe vonta. A bizonyítékokat mind önmagukban, mind egymással összevetve megvizsgálta, és elemző részletességgel adott számot arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el az ítékezés alapján, illetve miért vetett el.

Az eljárás során beszerzett igazságügyi orvos-szakértői véleményekben mutatkozó hiányosságokat, illetve az egyes szakvélemények között fennálló részellentmondásokat az eljárás során teljes körűen feltárta, és feloldotta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, csupán kisebb részben szorul helyesbítésre, kiegészítésre az iratok alapján a Be. 352.§ (1) bekezdése a) pontja értelmében.

- I. r. vádlott előéletére vonatkozó első bírói megállapítás annyiban szorul kiegészítésre, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.B.21.507/1996/4. számú ítéletével a vádlottat súlyos testi sértés büntette miatt is marasztalta.
- A Fővárosi Bíróság 7.B.754/2004/14. számú ítéletével kiszabott 2 év 6 hónap börtönbüntetésből történt szabadulását követően a vádlott feltételes szabadsága 2006. július 26. napján járt volna le.
- A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének 3. oldal 2. bekezdéséből a „nem alkoholist, ezért kényszergyógyítása is szükségtelen” mondatrészt mellőzi tekintettel arra, hogy a vádlott igazságügyi orvos-szakértői vizsgálata nem tért ki erre (nyomozati iratok 1159. oldal).
- Az ítélet 4. oldal 3. bekezdését akként pontosítja, hogy a cselekmény elkövetésére 2006. január 22. napján a délutáni órákban, közelebbről meg nem határozható időpontban került sor.

- Az ítélet indokolásának 4. oldalán 4. bekezdés 1. mondatát azzal egészíti ki, hogy „I. r. vádlott és II. r. vádlott közösen **közepes-nagy erővel** ütlegettek az idős sértettet, többször megrúgták”. (igazságügyi orvosszakértői vélemények)
- Az elsőfokú ítélet 4. oldal 5. bekezdésében az elkövetési időként nyilvánvaló elírás folytán 2000. január hó 23. napja került feltüntetésre, az helyesen 2006. év január hó 23. napja. A sértett halála délután 15 óra 30 perc körüli időpontban következett be. Ezen időpont rögzíthető az elsőfokú bíróság által is aggálytalanként elfogadott igazságügyi orvos-szakértői vélemény adatai, valamint a tárgyaláson is meghallgatott Tanú1 mentőtiszt vallomása alapján.
- Az ítélet 4. oldal utolsó bekezdését a Fővárosi Ítéltábla azzal egészíti ki, hogy a sértett halála a bántalmazás során elszenvedett agyzúzódáson túlmenően a kettős bordatörés és a légmell együttes következményeként fellépő heveny légzési- keringési elégtelenség miatt következett be (OSZ:15/2008. igazságügyi orvos-szakértői vélemény 12. oldal).
- Az ítélet 4. oldal utolsó mondatát az ítélet indokolásából mellőzi, mert erre vonatkozóan a rendelkezésre álló iratoknál semmilyen ezt megalapozó adat nem merült fel.
- Az ítélet 5. oldal 2. bekezdésének utolsó mondata annyiban szorul helyesbítésre, hogy I. r. vádlott a „... számláról az oda érkező összegeket rendszeresen felvette és **túlnyomórészt** saját valamint élettársa ellátására fordította” A fenti pontosítás alapját képezi, hogy az iratokból egyértelműen megállapíthatóan a vádlott az édesanyja számlájáról felvett összegből kisebb részt különböző kiadások fedezésére, többek között energia számlák kifizetésére fordított.

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállás immár minden tekintetben megalapozott és a Be. 252.§ (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést mindkét vádlott bűnösségére.

I. r. vádlott védője által kifejtett jogi álláspont az irányadó tényállás alapján nem helytálló. A vádlottat az édesanyja felé törvényen alapuló tartási kötelezettség terhelte. Ezen kötelezettségét amíg büntetését töltötte fia látta el, a vádlott azonban szabadulását követően átvette fiától az édesanyja gondozását. Az édesanyja folyószámlájához tartozó bankkártyával is ő rendelkezett, rendszeresen felvette a számlára érkező összegeket.

A tényállás rögzíti, hogy miközben a vádlott csupán esetleg havonta egyszer látogatta meg édesanyját és napi szükségleteinek kielégítéséről semmilyen formában nem gondoskodott, a házban lakó szomszédok észlelték a sértett folyamatosan romló állapotát, és alkalmanként ételt és italt biztosítottak a

magatehetetlen sértettnek. A vádlott nemhogy nem tudott arról, hogy édesanyja milyen szintű segítségre szorul, de megtiltotta a szomszédoknak, hogy az édesanyjának segítséget nyújtsanak. Ezen túlmenően az édesanyja által írt levelekből is egyértelműen megállapítható, hogy a vádlottat ő maga tájékoztatta tarthatatlan állapotáról. Az igazságügyi orvos-szakértő véleménye szerint a sértett önmaga ellátására képtelen állapota 2005. júliusától kezdődően külső, laikus személy számára is egyértelműen felismerhető volt.

Mindezekből következően teljes mértékben helytálló az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontja.

A vádlottak cselekményeinek minősítése törvényes, az a 61/2008. BK vélemény alapján csupán a megnevezés tekintetében szorul pontosításra.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket lényegében hiánytalanul sorolta fel, azok I. r. vádlott vonatkozásában csupán annyiban szorulnak kiegészítésre, hogy a tényállás III/a. pontban rögzített cselekményt társtettesként követte el.

A Fővárosi Bíróság a bűnösségi körülményeket súlyuknak megfelelően értékelve szabta ki mindkét vádlottal szemben a büntetést.

I. r. vádlott tekintetében kellő súllyal értékelte, hogy a vádlott az újabb cselekményeket korábban ugyancsak élet- testi épség ellen kiszabott szabadságvesztés büntetésből történt szabadulását követően a feltételes szabadság tartama alatt követte el, mindkét esetben idős, védtelen, segítségre szoruló közvetlen hozzátartozó sérelmére. A halmazati szabályokat is szem előtt tartva kiszabott büntetés arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, és szükséges az általános és egyéni megelőzési célok eléréséhez, a büntetés enyhítésére nem kerülhetett sor.

II. r. vádlott esetében a hiánytalanul felsorolt bűnösségi körülményeket ugyancsak helyesen értékelve szabta ki az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben a büntetést. A védő által hivatkozott, egyébként alá nem támasztott magatartásbeli változások a büntetés kiszabására nem voltak kihatással. A saját, rendkívül gyenge fizikumú, védtelen édesanyja sérelmére elkövetett cselekmény miatt, mely a szülő halálához vezetett, a büntetlen előéletű vádlottal szemben sincs helye rövidebb tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására.

Nyilvánvaló elírás folytán az elsőfokú bíróság ügyszámában az év megjelölése tévesen 2004, ez az iratok alapján helyesbítésre szorult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit, így az I. r. vádlott feltételes szabadságának megszüntetését, a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket, az ítéltábla törvényesnek találta.

A feni indokok alapján a másodfokú bíróság a Fővárosi Bíróság törvényes és megalapozott ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, a 2008. év november hó 12. napján

. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Lassó Gábor sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 4.B.417/2007/25. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.133/2008/8. számú végzése folytán I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év november hó 12. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróági ügyintéző